

[H. C. Toff.]

sitioner, han foretog, men jeg tror ikke, der er mange, som deler denne opfattelse. Vi er mange, der har den opfattelse, at han skulle have forhandlet med det pågældende udvalg.

Til slut et par bemærkninger til det ærede medlem hr. Carl Petersen, der i allerhøjeste grad beklagede den behandling, disse lovforslag havde fået i tinget. Det ærede medlem hr. Carl Petersen sagde, at han havde ønsket at stille ændringsforslag, og fremdrog også muligheden for et ændringsforslag i udvalget; men det ærede medlem gik bort fra denne tanke, til trods for at det ærede medlem med 100 pct.s sikkerhed kunne vide, at dette ændringsforslag kunne gennemføres, idet også socialistisk folkeparti gav tilslutning dertil — velsagtens også fordi socialdemokratiet var bundet af forliget.

Det ærede medlem hr. Carl Petersen havde hørt ude i landet, at den tale, det ærede medlem holdt ved første behandling, var en god tale, og jeg vil gerne medgive det ærede medlem, at også jeg synes, at det var en god og rigtig tale. Det ærede medlem siger nu i dag, at denne tale nok skal få virkning på længere sigt; men det var bedre, ærede medlem, om de synspunkter, man har i forbindelse med en sådan lovgivning, kunne komme til udtryk med det samme. Når det ærede medlem håber på, at de skal få virkning på længere sigt, må jeg vel forstå det sådan, at det er det ærede medlems håb, at det ærede medlems så rigtige synspunkter også kan vinde flertal i socialdemokratiets gruppe.

Aksel Larsen: Jeg takker den højtærede landbrugsminister for hans tilsagn om en udvidelse af landbokommissionen, og jeg håber, at den repræsentant, mit parti får lejlighed til at sætte ind i kommissionen, vil kunne gøre et gavnligt stykke arbejde. Det glæder mig i øvrigt, at der, selv om den højtærede minister og regeringspartiernes ordførere afviser de ændringsforslag, jeg har stillet — og jeg må jo formode, at regeringspartiernes medlemmer vil stemme imod dem — dog er faldet flere udtalelser, som kun kan forstås sådan, at man egentlig er enig med hensyn til det,

der er udtrykt i ændringsforslagene, og det, jeg har sagt til deres begrundelse.

Også den højtærede landbrugsminister mener, at den fremherskende, om ikke den eneste, driftsform i dette land bør være familiebruget. Naturligvis kan det være af forskellig størrelse, men dog et familiebrug. Vi er altså enige på dette punkt. Jeg tror også, ministeren er af den opfattelse, at hvad landbrugets produktion angår, skal der ikke tilstræbes væsentlige ændringer — tværtimod.

I øvrigt siger ministeren om mit hovedforslag — forslaget om at landbrugets rationaliseringsfond skal være en lånefond — at det i og for sig er godt; han har kun dette at afvise det med: hver ting til sin tid, og det er noget andet, man bør gøre i øjeblikket. Det er for mig at se og høre en tynd argumentation. Hvis det er rigtigt og godt, bør man gennemføre det nu. Jeg tror i øvrigt, at det, man her gennemfører — så kan man i øvrigt være glad for eller ked af, at det kaldes socialhjælp — ikke er nødvendigt at gennemføre. Jeg tror ikke, det vil være gavnligt; jeg tror, det vil vise sig at være skadeligt, og her er jeg åbenbart enig med den højtærede landbrugsministers partifælle finansministeren.

Det ærede medlem hr. Iver Poulsen ville ikke stemme for vort forslag med den motivering, at 250 mill. kr. er for lidt til en sådan lånefond, men det må være forbigået det ærede medlems opmærksomhed, at jeg er villig til at forhandle om størrelsen af beløbet og vilkårene for at låne penge ud. Hvis det ærede medlem synes, det er for lidt, så kan han stille forslag om ændringer, men jeg tror ikke, at alle Danmarks 200 000 landmænd kommer og siger: lad os nu låne penge til bygningsforbedringer. 250 mill. kr. om året i 2 år — og det kunne jo forlænges til 3 år, hvis det var nødvendigt — rækker nu temmelig langt.

Ja, jeg har ikke så forfærdelig meget andet at bemærke. Jeg skulle måske lige sige, at det forbavser mig noget, at ingen af ordførerne har kunnet mande sig op til at give en begrundelse for deres afvisende holdning over for vort forslag om en udvidelse af kontaktudvalget eller § 1-udvalget med repræsentanter for arbejderbevægelsen. Nok er der sluttet et forlig i en sen natte-